

Sygn. akt II K 382/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Aleksandry Sroczyńskiej

po rozpoznaniu dnia 02 lipca 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. W. , syna S. i J. z d. N. , urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że :

w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 30.10.2017 r. w L. przy ul. (...) woj. (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał przyrząd wybuchowy w postaci pocisku artyleryjskiego kalibru 105 mm

tj. czyn z art. 171 § 1 k.k.

1. Oskarżonego T. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 171 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu T. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30.10.2017 r. godz. 00.40 r. do dnia 02.07.2018 r. ;
3. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych nr DRZ (...) przez ich zniszczenie ;
4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata M. P. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego T. W. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. W. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 382/18

UZASADNIENIE (w trybie art. 424 § 3 k.p.k.)

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. W. stanął pod zarzutem iż w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 30.10.2017 r. w L. przy ul. (...) woj. (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał przyrząd wybuchowy w postaci pocisku artyleryjskiego kalibru 105 mm to jest popełnienia czynu z art. 171 § 1 k.k. .

T. W. ma ukończone 50 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych i uzyskuje dochód w kwocie 1200 zł miesięcznie, był karany (k. 313-314), na rozprawie przed Sądem oświadczył iż nie był leczony psychiatrycznie ani leczony odwykowo. Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 17 kwietnia 2018 r. (k. 310-311) wynika iż oskarżony T. W. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Jego poczytalność nie budzi wątpliwości, może brać udział w postępowaniu i prowadzić samodzielnie obronę w sposób rzeczowy.

Oskarżony T. W. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zrucanego mu czynu (k. 82, k. 96, k. 100, k. 280 i k. 426). W postępowaniu przygotowawczym oskarżony T. W. wyjaśnił nie chciał nikomu nic zrobić i nikogo zabić. Granta ktoś kiedyś mu dał, a pocisk znalazł w lesie. Ten pocisk był bez zapalnika, nie wie po co mu był ten przewód. Tego dnia spożywał alkohol (k. 96, k. 100, k. 280). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony T. W. odmówił składania wyjaśnień i złożył wnioski w trybie art. 387 k.p.k. (k. 426).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. W. zwłaszcza w zakresie jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. W. są jasne, dokładne i korespondują z całością w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza: notatki urzędowej (k. 1, k. 8 i k. 57), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4), karty medycznej czynności ratunkowych (k. 5), protokołu oględzin (k. 23-24, k. 50-51), dokumentacji fotograficznej (k. 25-29), protokołu przeszukania (k. 33-35), materiału poglądowego (k. 52-56), protokołu oględzin rzeczy (k. 59), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 60-62, k. 72-74), protokołu zabezpieczenia śladów (k. 65), opinii biegłego z zakresu toksykologii (k. 156 i k. 237-240) i opinii biegłego z zakresu badań materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych (k. 161-163 i k. 243) oraz z zeznań świadków: J. W. (k. 9-10), P. Ś. (k. 12-13), D. K. (k. 15-16), M. K. (k. 18-19 i k. 20-21), Ł. J. (k. 30-31), A. K. (k. 176-117), A. F. (k. 178-180), A. M. (k. 181) i P. P. (k. 183-184) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Sąd dał pełną wiarę zeznaniom przesłuchanym w niniejszej sprawie świadkom: J. W. (k. 9-10), P. Ś. (k. 12-13), D. K. (k. 15-16), M. K. (k. 18-19 i k. 20-21), Ł. J. (k. 30-31), A. K. (k. 176-117), A. F. (k. 178-180), A. M. (k. 181) i P. P. (k. 183-184) jako jasnym, dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z wyjaśnieniami oskarżonego T. W. w zakresie jakim ten których przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 171 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom, wyrabia, przetwarza, gromadzi, posiada, posługuje się lub handluje substancją lub przyrządem wybuchowym, materiałem radioaktywnym, urządzeniem emitującym promienie jonizujące lub innym przedmiotem lub substancją, która może spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach. Przedmiotem ochrony są czynu z art. 171 k.k. bezpieczeństwo powszechne (przedmiot główny), a także życie człowieka i mienie. Czynność wykonawcza czynu z art. 177 § 1 k.k. polega na wyrabianiu, przetwarzaniu, gromadzeniu i posiadaniu wskazanych przedmiotów oraz posługiwaniu się lub handlu nimi. Działania te stanowią przestępstwo,

jeżeli są podejmowane bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom. Wyrabianie jest to wszelkiego rodzaju wytwarzanie przedmiotu, który uprzednio nie istniał. Przetwarzaniem jest zmiana właściwości rzeczy w drodze jej obróbki. Gromadzenie to zbieranie większej ilości przedmiotów. Posiadanie oznacza każde władztwo nad rzeczą, wykonywane w imieniu własnym lub cudzym, niezależnie od czasu jego trwania. Posługiwaniem się jest korzystanie z rzeczy, zaś handlowaniem - wszelkie wprowadzanie jej do obrotu. Przedmiotem czynności wykonawczej są: substancje lub przyrządy wybuchowe, materiał radioaktywny, urządzenie emitujące promienie jonizujące, a także inne substancje lub przedmioty, które mogą spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach.

Przestępstwo z art. 171 k.k. charakter formalny, tzn. nie ma znaczenia, czy popełniając je, sprawca powoduje jakiegokolwiek zagrożenie (wyrok SN z dnia 19 lutego 1973 r., Rw 112/73, OSNPG 1973, nr 6, poz. 69). Przestępstwo określone w art. 171 § 1 k.k. ma charakter powszechny. Czyny z art. 171 § 1 k.k. można popełnić umyślnie, w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym (za Marek Kulik Komentarz do art. 171 Kodeksu karnego)

W powyższej sprawie oskarżony T. W. wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 171 § 1 k.k.. Oskarżony T. W. w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 30.10.2017 r. w L. przy ul. (...), woj. (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał przyrząd wybuchowy w postaci pocisku artyleryjskiego kalibru 105 mm. Oskarżony T. W. działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim posiadając przyrząd wybuchowy w postaci pocisku artyleryjskiego kalibru 105 mm. Należy wskazać iż z opinii Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji z dnia 26 lutego 2018 r. nr (...) z przeprowadzonych badań materiałów i urządzeń wybuchowych wynika iż pocisk artyleryjski i ręczny granat przeciwpancerny ujawnione w dniu 30 października 2017 r. w L. nie stanowią broni lub amunicji, która podlegała by przepisom ustawy o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r.. Przedmiot pocisk artyleryjski **stanowi przyrząd wybuchowy**. Przedmiot ręczny granat przeciwpancerny należało by uznać za przyrząd wybuchowy, jeżeli wypełniony był materiałem wybuchowym, czego nie można kategorycznie stwierdzić na podstawie materiału dowodowego przekazanego do badań w ramach opinii nr (...) (k. 243). Fakt popełnienia przez oskarżonego T. W. zarzucanego mu czynu z art. 171 § 1 k.k. wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci: notatki urzędowej (k. 1, k. 8 i k. 57), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4), karty medycznej czynności ratunkowych (k. 5), protokołu oględzin (k. 23-24, k. 50-51), dokumentacji fotograficznej (k. 25-29), protokołu przeszukania (k. 33-35), materiału pogładowego (k. 52-56), protokołu oględzin rzeczy (k. 59), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 60-62, k. 72-74), protokołu zabezpieczenia śladów (k. 65), opinii biegłego z zakresu toksykologii (k. 156 i k. 237-240) i opinii biegłego z zakresu badań materiałów wybuchowych i urządzeń wybuchowych (k. 161-163 i k. 243) oraz z zeznań świadków: J. W. (k. 9-10), P. Ś. (k. 12-13), D. K. (k. 15-16), M. K. (k. 18-19 i k. 20-21), Ł. J. (k. 30-31), A. K. (k. 176-117), A. F. (k. 178-180), A. M. (k. 181) i P. P. (k. 183-184) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Należy wskazać iż oskarżony T. W. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 82, k. 96, k. 100, k. 280 i k. 426).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego T. W. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu T. W. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego T. W. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest bezpieczeństwo powszechne, a także życie człowieka i mienie. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony T. W. był karany (k. 312-313).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonego T. W..

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu T. W. za czyn z art. 171 § 1 k.k. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona wobec oskarżonego T. W. kara 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia

podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania oskarżonego T. W. podczas popełnienia zarzucanego mu czynu . Ponadto oskarżony T. W. był już karany co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Wobec treści art. 69 § 1 i 2 k.k. i faktu iż oskarżony T. W. był skazywany na karę pozbawienia wolności (k. 312-313) w niniejszej sprawie można było wymierzyć oskarżonemu T. W. tylko bezwzględną karę pozbawienia wolności . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego T. W. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego T. W. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu T. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30.10.2017 r. godz. 00.40 r. do dnia 02.07.2018 r.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych nr DRZ (...) przez ich zniszczenie .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata M. P. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego T. W. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego T. W. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.

Należy ponadto podnieść iż mimo że obrońca w trybie art. 422 § 1 k.p.k. złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia co do całości wyroku Sąd sporządził uzasadnienie tego wyroku zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. . Zgodnie treścią art. 424 § 3 k.p.k. w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu albo o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 uzasadnienie powinno zawierać co najmniej wyjaśnienie podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.